

Pan Pavel Hausner se narodil roku 1934 v Plzni. Jako malý chlapec zažil druhou světovou válku, o které nám vyprávěl a nejen o válce ale i o celém životě. Jeho maminka byla převážně v domácnosti a tatínek byl učitelem na gymnáziu.

V roce 1945 když byla bombardovaná Plzeň, bylo panu Hausnerovi jedenáct let a se svou matkou a sestrou, se musel chodit schovávat do krytů. Popisoval nám, že cítil velký strach, ještě když navíc jeho otec jako učitel musel zůstat ve škole, takže nebyli všichni pospolu. Pan Hausner se jako malý dostal několikrát i do konfliktu s Němci přesněji s „Hitlerjugend“ o kterých nám vyprávěl. Po 2. světové válce pan Hausner nastoupil na Masarykovo gymnázium, které bylo v roce 1948 zrušeno a přejmenováno na jedenáctiletku. V roce 1956 narukoval na dva roky na vojnu do Karlových Varů a po návratu do Plzně, si dodělal nástavbu na strojní průmyslové škole. Po dodělání druhé školy nastoupil do kovopodniku a poté se dlouhá léta, až do roku 1992 kdy nastoupil do penze, se živil jako revizní technik. V roce 1977 pan Hausner ovdověl a zůstal sám se třemi dětmi. Aby se o celou domácnost zvládl postarat musel chodit do dvou prací. Půl roku na to onemocněl rakovinou, kterou naštěstí statečně překonal. Po všech těchto překážkách, kterým musel čelit se však v roce 1980 rozhodl vystudovat Karlovu univerzitu v oboru tělesné výchovy a amatérsky trénoval tenis. Za svůj život nasbíral pan Hausner nemálo zkušeností a vzpomínek.

Po sametové revoluci začal jezdit po světě a vystavovat věci které nasbíral nejen za 2. světové války a na těchto věcech se aktivně podílí do dnes. I přes všechny špatné věci, které za svůj život pan Hausner zažil mu optimismus nechybí.